

N BEROEPSREGL - Beëdigd vertaler A2
MH/SL/AS
744-2016

Brussel, 27 april 2016

ADVIES

over

DE VERGOEDING VAN DE BEËDIGDE VERTALERS EN TOLKEN

(goedgekeurd door het bureau op 9 februari 2016,
bekrachtigd door de Hoge Raad op 27 april 2016)

Op verzoek van de Belgische Kamer van Vertalers en Tolken heeft het bureau van de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO op 9 februari 2016 volgend advies uitgebracht, dat werd bekrachtigd door de Hoge Raad op 27 april 2016.

CONTEXT

Om de wet van 10 april 2014 tot wijziging van verschillende bepalingen met het oog op de oprichting van een nationaal register voor gerechtsdeskundigen en tot oprichting van een nationaal register voor beëdigd vertalers, tolken en vertalers-tolken in werking te stellen zijn bepaalde uitvoeringsbesluiten noodzakelijk.

De uitwerking van een koninklijk besluit betreffende de vergoedingen voor de beëdigd vertalers en tolken in het kader van hun opdrachten bij de rechterlijke orde is voorzien.

STANDPUNTEN

Bij de uitwerking van dit koninklijk besluit moet er rekening gehouden worden met een aantal aspecten en principes.

In de eerste plaats moet de geest van de wet gerespecteerd worden die een specifiek statuut toekent aan de beroepen van beëdigd vertaler en tolk en bijgevolg bijdraagt tot de professionalisering van deze sector. Maar het is belangrijk om de nodige middelen voor een correcte uitvoering van deze wetgeving te voorzien zodat de doelstellingen gerespecteerd worden.

Daarom is het noodzakelijk tarieven op te stellen die de beroepsbeoefenaar, die steeds zijn beroep als zelfstandige uitoefent, toelaat te overleven.

Een tarief van 1 euro per lijn van 60 aanslagen is het minimum aanvaardbare tarief. Op basis van dit tarief zou een beëdigd vertaler 240 euro per dag verdienen. Wanneer zij een opdracht krijgen van de juridische instanties, kunnen de beëdigd vertalers ondertussen immers geen andere taken uitvoeren voor private opdrachtgevers. Men mag verder niet uit het oog verliezen dat de beëdigd vertalers zelfstandigen zijn die moeten voldoen aan alle lasten die verband houden met dat statuut.

De Hoge Raad is gekant tegen een tarifiering per woord. Dit leidt immers tot discriminatie want in bepaalde talen, bijvoorbeeld het Fins, worden er minder woorden gebruikt dan in andere. Hij bepleit een tarifiering per lijn zoals voorzien in het koninklijk besluit van 13 juni 1999 tot wijziging van het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken vastgesteld bij koninklijk besluit van 28 december 1950.

Zo betekent ook de invoering van een verschillend tarief naargelang de betrokken taal een discriminatie en is dus onaanvaardbaar. De Hoge Raad stelt dan ook voor dat ongeacht de taal een eenvormig tarief per lijn zou toegepast worden voor de vertalers en eenzelfde tarief per uur voor de tolken.

Bovendien is de Hoge Raad gekant tegen een focus die uitsluitend op de tarifiering wordt gericht en niet op de kwaliteit van de prestaties, wat nochtans beantwoordt aan de geest van de wet van 10 april 2014. Er mag niet uit het oog verloren worden dat het werk van vertalers en tolken op juridisch vlak uitermate moeilijk kan zijn. Zij kunnen zelfs voor een opdracht 's nachts worden opgeroepen en dit na al een volledige werkdag verricht te hebben waarop een andere volledige werkdag volgt. De onderwerpen die aan bod komen, met name op repressief vlak (verkrachting, moordzaken, enz.), zijn soms psychologisch zwaar om dragen. Het feit dat de tolken alleen werken en niet in tandem, zoals gebruikelijk in

dergelijke dienstverlening, maakt hun werk uiterst vermoeiend. Zonder dan nog te spreken over de noodzakelijke diepgaande kennis waarover zij moeten beschikken in bepaalde domeinen (financiële strafzaken e.a.).

De Hoge Raad benadrukt het belang dat moet gehecht worden aan de kwaliteit van de vertalingen die uitgevoerd worden door beëdigd vertalers en tolken. In geval van een slechte benadering of een vergissing kan dit een reëel gevaar betekenen voor de rechtszoekende of voor het geheel van de rechterlijke organisatie. Artikel 5, 1 van de richtlijn 2010/64/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 betreffende het recht op vertolking en vertaling in strafprocedures schrijft voor dat de lidstaten concrete maatregelen moeten nemen om ervoor te zorgen dat de verstrekte vertolking en vertaling voldoen aan de kwaliteitsvereisten die nodig zijn om het eerlijke verloop van de procedure te waarborgen.

De sector wenst aan de bevoegde overheid enkele suggesties te doen met het oog op een grotere efficiëntie en op besparingen inzake de kosten voor vertaling/vertolking:

- Algemeen gesteld:
  - Waken over de degelijkheid van vertalingen en vertolkingen. Het is zeer schadelijk en leidt tot nutteloze kosten om een procedure te moeten herstarten die te wijten is aan dergelijke geschillen.
  - Er voor zorgen dat het griffiepersoneel een degelijke kennis bezit van de regels inzake taxatie en tarieven van de vertalingen en de vertolkingen. Dit maakt tijdswinst mogelijk en leidt dus tot een kostenbesparing.
- Op het vlak van vertalingen:
  - Kantschriften en dagvaardingen opstellen in de drie landstalen en deze op digitale wijze ter beschikking stellen van de beëdigde vertalers zodat zij die kunnen aanvullen. Dit vermindert het vertaolvolume en drukt dus ook de kostprijs van de vertaling;
  - Op dezelfde manier tewerk gaan voor het gedeelte "formulier" van de PV's en de verhoorbladen;
  - Voor de inbreuken die vallen onder de bevoegdheid van de politierechtbank zouden er meertalige formulieren moeten gemaakt worden zoals bij de belastingsverklaring wat de vertalingskosten tot nul zou kunnen herleiden in het merendeel van de gevallen;
  - De uitleveringsformulieren die bestaan in elke taal van de ondertekenende landen niet meer laten vertalen;
  - Teneinde het aantal vertalingen die moeten gelegaliseerd worden te verminderen zou aan de beëdigd vertaler een officiële overheidstempel met zijn identificatienummer moeten verstrekt worden.
- Wat het tolken betreft:
  - Goed gebruik maken van het nieuwe nationaal register; dit betekent de geografisch dichtstbijzijnde tolk oproepen;
  - Het systeem hervormen van de oproepingen zodat de tolken enkel worden opgeroepen op het uur waarop zij vereist zijn wat nutteloze wachttijd vermijdt.

De Hoge Raad heeft begrip voor het feit dat de termijnen vaak kort zijn en juridisch geldend maar het is belangrijk om daarover te overleggen met de vertaler die met de taak belast wordt. Het zal immers soms onmogelijk zijn voor de vertaler om een dergelijke materie binnen de toegekende termijn uit te voeren vermits deze al andere lopende opdrachten heeft. De Hoge Raad heeft er lucht van gekregen dat men overweegt om laattijdige vertalingen te sanctioneren zonder dat dit gepaard gaat met de noodzakelijke goede praktijken en het nodige overleg.

De Hoge Raad vraagt dringend aan de overheid om de beroepsorganisaties van de betrokken sector nauw te betrekken bij de uitwerking van de uitvoeringsbesluiten van de wet van 10 april 2014 en rekening te houden met hun bemerkingen.

BESLUIT

De Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO vraagt dat de overheid aandacht zou besteden aan de aanbevelingen in dit advies en dat de beroepsorganisaties zouden betrokken worden bij het opstellen van de uitvoeringsbesluiten van de wet van 10 april 2014 tot wijziging van verschillende bepalingen met het oog op de oprichting van een nationaal register voor gerechtsdeskundigen en tot oprichting van een nationaal register voor beëdigd vertalers, tolken en vertalers-tolken.
